

จิรนนท์ ชุนทกรณ์ : ผลของแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบ ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำ
กับความสำเร็จและการยืนยันคุณค่าในตนเอง ต่อพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ.

(EFFECTS OF SELF-HANDICAPPING TENDENCY, SUCCESS CONTINGENCY, AND
SELF-AFFIRMATION ON BEHAVIORAL SELF-HANDICAP) อ. ที่ปรึกษา: อ. จรุงกุล
บุรพวงศ์, 82 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบ ความสัมพันธ์
ระหว่างการกระทำกับความสำเร็จและการยืนยันคุณค่าในตนเอง ต่อพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ
กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาที่ 1 เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 284 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น
กลุ่มที่มีคะแนนมาตรฐานวัดแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงและต่ำ และให้เลือกว่าจะฝึกซ้อมทำ
แบบทดสอบหรือไม่ฝึกซ้อม ในการศึกษาที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน ถูกสุ่มเข้าสู่ 4 เงื่อนไข การ
ทดลองเงื่อนไขละ 40 คน ให้ได้รับความสำเร็จที่ขึ้นอยู่กับการกระทำหรือความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการ
กระทำ และได้ยืนยันหรือไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง หลังจากนั้นวัดพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ
โดยให้เลือกเพลงเพื่อฟังขณะทำแบบทดสอบต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง มีพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบมากกว่าผู้
ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เพศชายมีพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบมากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .001
3. ในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำ ผู้ที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีคะแนนพฤติกรรมการ
ทำให้ตนเองเสียเปรียบ ไม่แตกต่างจากผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง
4. ในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ ผู้ที่ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีคะแนนพฤติกรรมการ
ทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำกว่าผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .001

4878104438 : MAJOR SOCIAL PSYCHOLOGY

KEY WORD: SELF-HANDICAPPING / SUCCESS CONTINGENCY / SELF-AFFIRMATION

JIRANAN CHUNHAKORN : EFFECTS OF SELF-HANDICAPPING TENDENCY, SUCCESS CONTINGENCY, AND SELF-AFFIRMATION ON BEHAVIORAL SELF-HANDICAP. THESIS ADVISOR: JARUNGKUL BURAPAVONG, 82 pp.

This study examined the effect of self-handicapping tendency on behavioral self-handicap. The effects of success contingency and self-affirmation on self-handicapping were also investigated. In the first study, two hundred and eighty-four high-school students classified as high or low self-handicappers were asked whether or not they wanted to practice for an aptitude test. In the second study, one hundred and sixty high-school students were randomly assigned equally into one of the four conditions, 40 participants in each condition. They were led to experience either contingent or non-contingent success after completing a test on analytical ability. Then the participants were either given or not given a chance to self-affirm. Behavioral self-handicap was measured by the participant's selection of a hampering music to listen to while doing another test of the same kind.

The results are as follow:

1. High self-handicappers self-handicap significantly more than low self-handicappers ($p < .01$).
2. Males self-handicap significantly more than females ($p < .001$).
3. In contingent success condition, participants who have self-affirmed do not differ significantly in behavioral self-handicap from participants who have not self-affirmed.
4. In non-contingent success condition, participants who have self-affirmed score significantly lower in behavioral self-handicap than participant who have not self-affirmed ($p < .001$).